

[Klaus Hækkerup]

model, som regeringen også på et tidspunkt sendte til høring i Erhvervsuddannelsesrådet og bestyrelsen for Arbejdsgivernes Elevrefusion, og som gik ud på, at det primært blev de arbejdsgivere, der ikke ansatte det antal elever, de egentlig var forpligtet til, som kom til at betale. Så vi må altså sige, at SF's forslag på dette område vel har en god og rigtig intention, men langtfra et konkret godt nok indhold.

Også spørgsmålet om, hvor praktikpladserne skal være, har SF taget stilling til. De påpeger, at man måtte kunne tilvejebringe nogle flere praktikpladser i kommuner, der i særlig grad antager praktikelever, ved at give dem et særligt tilskud fra de kommuner, der ikke har oprettet praktikpladser nok.

Nu har regeringen jo indgået en aftale med kommunerne om at nå op på niveauet for praktikpladser i det offentlige, der svarer til niveauet i 1987, og jeg vil sige, at det nok er vanskeligt at komme tilbage nu og forhandle med kommunerne, men forsøget bør gøres, og ikke bare i kommunerne, men også i staten bør man overveje at oprette ekstraordinære praktikpladser i hvert fald til næste år, muligvis for de tre-fire år, vi forventer der endnu vil være mangel på praktikpladser.

Det sidste spørgsmål, jeg synes trænger sig på, er, hvornår de unge kan forvente at disse praktikpladser er til rådighed, hvornår de kan forvente at de kan få en praktikpladskompenserende undervisning. I det forlig, vi indgik med regeringen den 10. maj, står der bl.a., at der skulle sikres de unge, der ikke havde fået en egentlig praktikplads, det nødvendige antal lære- og praktikpladser senest 4 måneder efter, at de havde afsluttet deres basisår.

Det er selvfølgelig en vanskelig opgave at tilvejebringe noget helt nyt og en vanskelig opgave at tilvejebringe ekstraordinære praktikpladser, men vi vil gerne understrege, at forberedelserne til at tilvejebringe praktikpladserne med hensyn til det grundliggende arbejde kunne være begyndt i ministeriet for lang tid siden, i princippet allerede den 10. maj.

Vi vil også gerne understrege, at vi finder det meget forkert, at man har ventet indtil omkring 1. oktober med overhovedet at gå i gang.

Med disse bemærkninger vil jeg ligesom ministeren sige: vi har en aftale, og den skal vi leve op til. Vi finder derfor ikke, der er grundlag for at støtte SF's beslutningsforslag på nuværende

tidspunkt, men vi ville da finde det overordentlig rimeligt, hvis ministeren kunne oplyse, hvornår han forventer at fremsætte et lovforslag, der redegør for og løser op for betalingsproblemet, og om man er indstillet på at oprette ekstraordinære praktikpladser inden for det offentlige, og endelig hvad angår spørgsmålet om tidsfristerne, om regeringen kan oplyse noget om, hvornår man forventer at kunne påbegynde praktikpladskompenserende undervisning, og om regeringen kan oplyse noget om, på hvilket tidspunkt man forventer endeligt at have givet alle elever, der står og mangler en praktikplads, tilbud om praktikpladskompenserende undervisning.

De fire ting synes vi det var rimeligt at ministeren i dag kunne løfte tæppet for.

Bonde Larsen (KF):

At vejen for mange unge går fra skolebænken og direkte videre til bistandskontoret, er et af de alvorligste problemer og derfor også en af de største udfordringer i dansk politik. Skal vi fremelske gå-på-mod, initiativ og arbejdslyst, må vi give de unge mulighed for uddannelse og positive erhvervs erfaringer.

Det er baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti er gået aktivt ind i at løse lære- og praktikpladsproblemet ved at give de unge, der starter en erhvervsuddannelse, mulighed for også at gennemføre den. I praksis betyder det, at vi har sikret alle egnede praktikpladssøgende, at de kan få den nødvendige praktiske oplæring ved praktikpladskompenserende undervisning, hvis det vel at mærke ikke lykkes at skaffe den uden konkurrence suverænt bedste løsning, nemlig en læreplads. Når praktikpladskompenserende undervisning overhovedet kommer ind i billedet, er det ikke, fordi det er en god løsning – jeg fristes til at sige tværtimod – for praktikpladskompenserende undervisning kan kun blive et surrogat for arbejdslivet.

Formålet med loven har da også netop været at tilskynde virksomhederne til selv at stille de nødvendige lære- og praktikpladser til rådighed, og der er da også al mulig grund til at lykønske med en meget målrettet og god kampagne fra såvel ministeriet som skoler og organisationerne. Der er blevet lagt stor opfindsomhed og mange ressourcer i arbejdet for at fremskaffe et tilstrækkeligt antal lærepladser, og vi har set mange succesrige initiativer.